

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 14. Epistola S. Cœlestini Papæ contra Nestorium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. manifeste colligitur, in modo solum, quo
 A. C. 430. Deus, & homo uniebantur, errabat. Cas-
 Sianus quidem, quem hic refert errorem,
 Serm. 4. n. 3. adscribit Leporio, cujus historiam, & Re-
 4. Serm. 5. tractationem summatim recenset. In Li-
 n. 5. bro II. & III. probat, Jesum Christum esse
 Sup. XXIV Deum, & Hominem, atque Virginem,
 S. 48. Matrem Dei, *Theotocos*, non solum *Chri-
 stotocos* vocari debere. In quarto ex S.
 Scriptura unitatem Jesu Christi demon-
 strat, in quinto probare prosequitur, hanc
 unitatem esse realem, non moralem, &
 multa Nestorii asserta refutat. In sexto
 se fundat in Symbolo Antiocheno, secun-
 dum quod Nestorius fuerat baptizatus.
 In ultimo Auctoritatem Patrum Græco-
 rum, Latinorumque, præsertim Sancti
 Joannis Chrysostomi, Magistri sui, addu-
 cit. Atque Epilogus pathetica exhorta-
 tio est ad Ecclesiam Constantinopolita-
 nam. In toto opere de Nestorio ut Con-
 stantinopolitanæ Sedis Episcopo loquitur;
 hinc patet, hos libros ante ejusdem de-
 positionem, & celebrationem Concilii
 Ephesini conscriptos.

§. XIV.

*Epistola S. Cælestini Papæ contra
Nestorium.*

p. 1. Conc. Nestorius, cum nullam a Papa respon-
 Eph. c. 17. sionem accepisset, secundam ad eum
 Mem. Garn. epistolam per manus Valerii, qui Impera-
 p. 69. tori

tori a cubiculis erat, dederat; in ea Sæculum V.
A.C. 430.
 de aliis præcedentibus epistolis, in causa Epist. ad
Nest. c. 18.
 Juliani, aliorumque Pelagianorum scri-
 ptis, mentionem facit. Hanc captabat
 occasionem, sicut & in prima sua episto-
 la, ut deinde de aliis, sua opinione, Hæ-
 reticis loqui posset, qui Mysterium in-
 carnationis oppugnabant; hi vero nulli
 alii erant, quam Catholici. Tandem S.
 Cœlestinus Papa, accepta per Diaconum
 Possidonium S. Cyrilli epistola, Concilium
 Romæ circa initium mensis Augusti anno
 430. congregavit, ubi Scripta Nestorii
 examinata, & cum Doctrina Patrum col-
 lata. Papa Auctoritatem SS. Ambrosii,
 Hilarii, & Damasi adduxit; tum Doctri-
 na Nestorii condemnata, & S. Cyrillo Fragm. ap.
Baluz. nov.
Coll. p. 379.
 mandatum, ut Sententiam exequeretur.
 Ex hoc Concilio Papa septem scripsit epi-
 stolas, eadem die datas, primam ad S. Cy-
 rillum, secundam ad Nestorium, tertiam
 ad Clerum Constantinopolitanum, quar-
 tam ad Joannem Antiochenum, quintam
 ad Rufum Thessalonicensem, sextam ad
 Juvenalem Jerosolymitanum, septimam
 ad Flavianum Philippensem, nempe ad
 primarum Sedium in Orientis Imperio
 Episcopos. (*) Omnes istæ epistolæ ter-
 C 5 tio

(*) Quomodo Anonymus II. dicere potuit,
 Fleurium Summos Pontifices in ordinem aliorum
 Episco-

Sæculum V. A. C. 430. tio Idus Augusti, Theodosio decimo ter-
 tio, & Valentiniano tertio Consulibus, id
 est, undecima Aug. 430. datæ sunt. Pos-
 fidonius Diaconus delectus, qui eas de-
 ferret ad Cyrillum, easdem ad illos, ad
 i. p. Conc. quos datæ erant, missurum. In Epistola
 Eph. c. 15. ad S. Cyrillum Papa ejus zelum, & vigi-
 lantiam laudat, declarat in materia de
 Incarnatione sibi eundem omnino cum
 ipso sensum esse, si Nestorius in sua ob-
 stinatione induretur, condemnandum es-
 se, antea vero nihil ommittendum, quo ad
 sanio rem mentem adducatur. Et subjun-
 git: *omnes illi, quos a sua Communione se-
 paravit, sciant, se in nostra permansisse;
 ipse autem Nestorius impostero nobiscum
 communicare non poterit, si Doctrinam
 Catholicam subvertere non cesset. Qua-
 propter istud Judicium nostræ Sedis Au-
 thoritate exequeris, nomine nostro agens,
 & in virtute Potestatis nostræ, ita qui-
 dem, ut nisi intra decem dierum spatium,
 ab hac admonitione computandum, verbis
 expressis impiam suam Doctrinam anathe-
 matizet, & promittat impostero de Ge-
 neratione Jesu Christi, Dei nostri, illam
 fidem*

Episcoporum voluisse deprimere, cum tam hic,
 quam in tota sua Historia, omnia fideliter referat,
 quæ ad monstrandam Summorum Pontificum in
 Ecclesia universa maximam Auctoritatem ser-
 viunt?

fidem confiteri, quam Ecclesia Romana, tua Sæculum V.
A.C. 430.
Ecclesia, & totus orbis Christianus docet,
Sanctitas tua quantocius huic Ecclesie,
nempe Constantinopolitane provideat!
ipse vero sciat, se a Corpore nostro abso-
lute esse rescindendum. ()*

In Epistola ad Nestorium dicit S. Cœ- I. p. Conc.
Eph. c. 18.
lestinus, se fama deceptum, bonam de eo
opinionem concepisse; legisse epistolas
ejus, & libros ad se missos, & opiniones
ejus de Verbo Divino fidei Ecclesie Ca-
tholicæ contrarias invenisse. De Pela- p. 360.
gianis loquens, ait: *Quod ad illos Hære-*
ticos spectat, circa quos consulisti nos,
quasi vero, quæ gesta sunt, nescires, juste
damnati sunt, & Sedibus suis pulsi. Hoc
vero multum miramur, quod homines fo-
veas,

(*) Ex his Epistolis Summa Episcoporum Ro-
manorum in omnes orbis partes Jurisdictio fir-
missime stabilitur. Quid ad hæc iterum Prote-
stans Interpres? Romani Episcopi intolerabili su-
perbia tumebant, cæteri Episcopi ignorantia, &
cæcitate laborabant; ita in Notis suis. Præcla-
re! sed heus! mi Protestans! si hæc ita se ha-
bent, quæso! edic mihi! ubi per tot Sæculorum
decursum illa Ecclesia subsisterit, de qua Jesus
Christus dixit: *& portæ inferi non prævalebunt* Matth. 16.
v. 18.
adversus eam. Præterea in hoc Sæculo (ne ta-
men quidquam Sæculis aliis detrahamus) quo
hæc gesta, tam Summi Pontifices, quam cæteri
Episcopi ferme omnes, humilitatis, Sanctitatis, &
Doctrinæ Laude florebant.

Sæculum V.
A. C. 430.

Cælestinus
Papa ad Nesto-
rium.

veas, ideo damnatos, quia negant peccatum originale, quod tamen dari, ut in sermonibus tuis legimus, firmissime affirmas. Qui contraria admittit, semper suspectus fit. Quare autem requiris, quid hic gestum sit, cum Atticus Antecessor tuus, acta contra hos ipsos ad nos miserit? cur hæc Sifinnius, Sanctæ Memoræ, non exquisivit, nisi quod sciret, sub Attico justa causa fuisse condemnatos? Tandem finem scribendi facit in hunc modum: Scias! nisi de Jesu Christo, Deo nostro, ea doceas, quæ Roma, Alexandria, & tota Ecclesia Catholica, quæ Sancta Ecclesia Constantinopolitana usque ad tuum adventum tenuit, & nisi intra decem dies, ab hac tertia admonitione computandos, absolute, & scripto damnes impiam hanc novitatem, quæ a Scriptura conjuncta separare vult, te a Communionem totius Ecclesiæ Catholicæ esse exclusum. Hanc sententiam cum omnibus actis per Diaconum Possidonium ad Episcopum Alexandrinum direximus, ut Nomine nostro agat, & mandatum nostrum tibi, & omnibus Fratribus nostris notum sit.

p. I. Cont.
Eph. c. 19.
c. 20.

Epistola ad Clericos, & populum Constantinopolitanum plena est exhortationibus, ut firmi in Fide Catholica permaneant, & verbis consolatoriis ad eos, quos Nestorius persequebatur. Papa nullas declarat omnes excommunicationes a

Nesto-

Nestorio pronuntiatas, ab eo tempore, ^{Sæculum V.}
 quo errores docere cœpit. (*) Subjun- ^{A.C. 430.}
 git, cum per locorum distantiam per se
 agere non liceat, se S. Cyrillo mandasse,
 ut vices suas gerat. Tum sententiam
 ponit, qua præcedens epistola finitur.
 Epistola ad Joannem Antiochenum ea-
 dem quoad substantiam habet, scilicet
 Nestorii damnationem, nisi intra decem
 dies errores retractet, & infirmationem
 excommunicationum, ac depositionum,
 quas pronuntiaffet. Tres aliæ epistolæ
 ad Juvenalem Jerosolymitanum, Rufum
 Thessalonicensem, & Flavianum Philip-
 pensensem ab hac ultima simpliciter erant
 exscriptæ. Juvenalis haud diu ante suc-
 cesserat Prayli, qui annos circiter trede-
 cim Sedem Jerosolymitanam occupave-
 rat. Ab hoc Juvenale omnium primi
 Episcopum acceperunt Arabes Palæstinæ, ^{Sup. XXIII}
 qui in castris vivebant, horum enim ^{S. 35.}
 magnum numerum S. Euthymius ad fi- ^{vit. S. Eu-}
 dem converterat. Fuit is Episcopus, Pe- ^{thym. tom. I.}
 trus, antea Asphebetes vocatus, Trebo- ^{Analect. gr.}
 nis Pater, inter cœteros primo conversi; ^{p. 29.}
 exinde Castrorum Episcopus dictus est, ^{Sup. XXIV}
Parembolôn, quod Arabes per diversas ^{S. 31.}
 Regio-

(*) Hic Summi Pontificis non Jurisdictio mo-
 do, sed etiam ejusdem usus in Archiepiscopos
 Constantinopolitanos, tota Ecclesia Orientali
 consentiente, demonstratur.

Sæculum V. A.C. 430. Regiones divisi in castris degere ad-
visissent.

§. XV.

*Missio S. Germani, & S. Lupi in
Britanniam.*

Prosop. Chro.
an. 429.

Sub illud tempus S. Cœlestinus Papa in
Magnam Britanniam misit S. Germa-
num, Episcopum Antissiodorensis, ut re-
sisteret Agricolaë, cujusdam Episcopi Pe-
lagiani, Severini nomine, filio, qui Ec-
clesias Britanniaë, Hæresin suam diffemi-
nando, corrumperebat. Ergo S. Germa-
nus illuc, ut Papæ Vicarius, profectus est,
Florentio, & Dionysio Consulibus, id est,
anno 429. Cum Pelagii Patria Magna
Britannia esset, nihil mirum, si ibi Disci-
pulos habuit. Diaconus Palladius illuc
a Papa missus, eundem incitavit, ut sup-
petias Ecclesiasticos viros delegaret; Ad
Episcopos quoque Galliaë ex Magna Bri-
tannia missi, qui invitarent, ut ad defen-
dendam fidem Catholicam advolarent.
Convocatum est Concilium, in quo fre-
quentes comparuere, & ex omnium sen-
tentia S. Germanus Antissiodorensis, &
S. Lupus Trecentis, rogati, ut opus Cha-
ritatis in se susciperent. Ita hoc Conci-
lium, & Papa ad hanc Missionem operam
junxerunt. (*)

Beda 1. Hist.
c. 17. Const.
vit. S. Germ.
c. 19.

S. Ger-

(*) Hæc Reflexio Fleury Anonymo l. ampli-
cer